

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiae Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De septem signis veræ electionis. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

corpus & anima vnum hominem constituunt. Hoc autem vnum esse Dei & anime spiritus vnus proprie vocatur: quia Deus spiritus vnus est, & anima spiritus vnus est, qui duo mirabilibus formulis simul vniuntur. Nam hæc vnio fit per operationem amoris, cuius operari est, in dilectum spirare.

Præterea notandum, quod iste vnus spiritus secundum formam suam Deus est, secundum materiam autem est ipsa anima. Cum igitur forma, secundum quod forma, semper nobilior est in esse illo, in quo est forma, quam ipsa materia: materia verò in esse illo, in quo est materia, suam perfectionem recipit à sua forma, ac opera vniuersa secundum exigentiam formam perficiuntur: ideo congruè satis vnum illud, quod ex duobus adunatum est, secundum eius formalitatem nominatumus, cum à digniori debet fieri denominatio, sicut (verbi gratia) ferrum candens & ignitum ignem vocamus. Vnde etiã à simili spiritus iste Deus denominari potest, quia secundum formam suam Deus est, ideo talis anima dicere potest: Ego sum Deus, nõ secundum esse essentielle meam substantiam, quæ scilicet immutabilis permanet, sed secundum formalitatem esse actualis, quã in amatiua virtute possideo. Eia quanta dignitas amorose anime, de qua subtiliter Apostolus loquitur, dicens: *Qui adheret Deo, vnus spiritus est.* Nam adhesio discernit dupliciter substantiam in Deo & anima, quia proprie sibi ipsi nullus adherere dicitur, & vnitas illa spiritus fit per superinformationem anime in ipsa virtute amatiua, vt dictum est. Deniq; licet anima in statu viæ cum Deo sine medio formatur, solummodo secundum amatiuam virtutem, in statu tamen gloriæ formabitur, etiam sine medio secundum virtutem eius intellectuam cum illius essentiam diuinam gloriosissimam formam, sicut etiam in hac valle miseriæ largitate diuina nonnullis vmbriticè conceditur experiri, in lumine Deiformi Deum cernentibus: & tunc ipsa secundum esse suum actuale ipsius intellectiue nature perpetuè deificabitur. Nam per vires superiores sic deificatas formabuntur, & glorificabuntur à Deo, immediatè tamen, vires omnes sensuales, tam exteriores, quam interiores, totaque congeries nostri corporis. Et sic iuxta sententiam Apostolicam, erit Deus *omnia in omnibus nobis.*

De septem signis vere electionis. Cap. XXVII.

IN superioribus progressum viatoris celeri cursu perstringentes, tam in vita morali, & actiua: quam in vita spirituali, & contemplatiua, meritò verba thematis frequentauimus, cum tota salus viatoris

Kkkkk
sit in

fit in profectu amoris, quo sibi moriens, Deo viuat: cuncta deserens, Deo approximet: cetera detestans, Deo inhareat, amplexetur, & teneat. Veruntamen, *beatus quem ad hoc elegisti Domine*. Licet enim multi vocati esse videantur ad fidem, & Christianitatem; ad innocentiam, vel poenitentiam; ad castimoniam, & solitudinem, & religionem; sed pauci sunt electi ad perfectam sui mortificationem, & conscientia tranquillam assecurationem. *Quis enim cognouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit?* Non est qui percipiat donum hoc, non est usque ad unum: unam scilicet petens a Domino, & hanc requirens.

Rom. 11.
Mat. 40.
Psalm. 52.
Psalm. 26.
Eccles. 9.
Astor. 1.
Apocal. 19.
Ioan. 13.

Cantic. 5.

Quoniam aliter nemo scit, an odio, vel amore dignus sit. Tu autem Domine, qui nosti corda omnium, ostende quem elegeris ex his, qui ad conam nuptiarum Agni vocati sunt: scis enim solus quos elegeris. Interim tamen & nos fratres signa quaedam diuine electionis, & future predestinationis prenotare curabimus, quasi vincula quaedam insolubili nexu Deo nos colligantia: ne, quod absit, patiamur reciduum, aut lethale ditortium, quibus profecto Deus animæ vires efficaciter attrahens, & ineffabiliter sibi conglutinans, felici quadam stabilitate confirmat: non tamen separabilitatis possibilitatem auferens, sed difficultatem quandam efficiens. Quod denotans in Canticis, ex electis vna, dicit: *Exui me tunica mea, quomodo induar illa? Lani pedes meos, quomodo inquinabo illos?*

Concupiscibilis vis, ut trahatur a Deo.

Ad cuius euidentiam sciendum est, quod sicut septem sunt animæ vires magis principales, sic etiam septem assignanda sunt signa, quibus hæ vires a Deo viuaciter attrahuntur, dulciter ununtur, & quodammodo inseparabiliter colligantur. Prima vis animæ dicitur concupiscibilis, quæ tunc a Deo perfecte trahitur, vnitur, & colligatur, cum plenariam sentit omnium mundanorum auersionem, & desipientiam: quibus nimirum impellitur ad affectum solitudinis, & fugam societatis, sicut oranti Arsenio responsum erat: *Fuge mundum, & saluaberis*. Vnde Dominus ait per Osee: *Lactabo eam, & ducam eam in solitudinem, & ibi loquar ad cor eius*. Vbi dicit Albertus Magnus, libro de veris virtutibus, quod locutio eius ad cor, est de arduis gratijs menti securitatem præstare. Nec tamen in solo tractu solitudinis confidendum est, nisi poenitentia seruetur, & emendationis, ad se mortificandum in omnibus concomitetur: & sic tandem eorum vsu, dulcorem quandam spiritualem feliciter experiatur, omnem austeritatem suo vigore delectabilem efficientem: quia qui Christi sunt, carnem suam

Galat. 5.

CTHCA

crucifixus est cum vitis & concupiscentiis. Ex quibus finaliter insolubile vinculum exoritur, vim ipsam concupiscentiam tam efficaciter illaqueas & Deo colligas, quo quis, licet divina consolatione, & interna deuotione priuetur, in infimis tamen consolatione, vel minima, quae Deum non sapit, nequaquam admittere praevalet, ingeminas illud Dauidicum: *Renuit consolari anima mea, memor fui Dei, & delectatus sum.* Et illud Apostoli: *Mihi uetus crucifixus est, & ego mundo:* id est, quae mundus diligit, quasi tormenta sentio; & quae complector, mundus cruce reputat. Et hoc est primum signum verae electionis, quo Iohannes Euangelista nubere uolentem ad effectum spirituale retraxit Deus, ut Christum imitans, respueret lene coniugis pectus, unde postmodum ab eodem inuitans, Odor, inquit, tuus concupiscentias in me suscitatur aeternas. Quam electionem Christus innuens, ait: *Sic enim uolo manere, donec ueniam:* scilicet in integritate carnis, dulcedine spiritus, & contemplatione mentis.

Secunda vis animae dicitur rationalis, quae tunc à Deo perfecte trahitur, vnitur, & colligatur, cum perfectissimum illud exemplar humanitatis Christi semper amplectens, quantum ad omnia virtutum exercitia, in eandem imaginem se transformare laborat, ut sic omni moda conformitate perfectam in se Christi similitudinem gerat: praesertim cum aspirat ad amplexum illius abyssalis humilitatis, de qua Iesus peculiare mandatū dedit, dicens: *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde.* *Mitis*, inquam, quantum ad exteriorē exhibitionē: *humilis* uero corde, quantum ad interiorē dispositionē. Per cuius uigoris fam imitationem, eousque interdū perducitur, quod ueritate cognitionis sub omni creatura se despiciendo deijcitur, & exteriori humiliacioni, prout illius statui congruit, innititur, affectuque uilitatis ab omnibus despici gloriatur. Et exinde vinculo quodā humilitatis perfectissimè colligatur, quo nunquam sibi ipsi de uirtutibus aut meritis nouit adscribere, nunquam honore quocunque sibi oblato penitus insolescere. Et hoc est secundum signum uerae electionis: quia Antonius uidens mundum laqueis plenum, quaesuit à Domino, dicens: *Quis illos euaderet?* & responsum est ei, sola humilitas.

Tertia vis animae dicitur irascibilis, quae tunc à DEO perfecte trahitur, vnitur, & colligatur, cum dulcorosa quadam, & tranquilla patientia, propter amorem, & honorem dilecti cuncta suscipit aduersa, gaudens, & exultans: quia dignus habitus est *pro nomine IESU consumeliam*, & tribulationem pati, illud Tobiae prudenter attendens:

Kkkkk 2 Quia

873
Signum di-
uinae electi-
onis I.

Psal. 76.
Galat. 6.

Electio Ioh-
annis Eu-
angelistae.

Iohan. 26.

Rationalis
vis animae
ut trahatur
à Deo.

Matth. 23.

Electio
diuinae sig-
num II.

Astor. 7.

Tob. 12. *Quia acceptus eris Deo, necesse erat, ut tentatio probaret te.* Tribus ergo
 Tribulatio nem electo- riu Dei fieri trifariam. modis occultos filios probare Deus affolet. Primò per seipsum, vni-
 Psalm. 87. versam scilicet gratiam refrigerantem subtrahendo, ita quòd reman-
 Sapient. 3. ent obnubilati, desolati, & aridi, quasi penitus à Deo derelicti, & re-
 A. 201. 9. probati, tanquam *vulnerati dormientes in sepulchris*, de quibus Ecclesia
 concinit, dicens: Sicut *aurum in fornace* probavit electos Dominus, &
 quasi *holocausti hostiam* accepit eos in aeternum. Vnde cum de Paulo
 Dominus pramississet, dicens: *Vas electionis est mihi iste, ut portet no-*
men meum coram gentibus, & regibus terræ, statim subiunxit: *Et ego*
ostendam illi, quanta oporteat eum pronomine meo pati. Et si in huiusmo-
 di probati fideles inuenti fuerint, secundò eos probare solet plerum-
 que per suos tortores, id est, daemones, scilicet non solum subtrahendo
 diuinum influxum, sed etiam diuersis tentationibus expositis dene-
 gando ferè cunctum diuinæ protectionis auxilium. Sicut enim Iob
 Iob 2. & 3. corporaliter à Deo traditus fuerat ad flagellandum, tam in totalitate
 rerum, quàm membrorum, vt tantum anima illius, id est, vita salua
 seruetur: sic isti spiritualiter infinitis tentationibus, etiam inhumani-
 nis, & reprobis obstinantiæ, & blasphemia plenis lethaliter exponuntur,
 vt non videatur in eis remanere sanitas, nisi duntaxat in superiori
 parte syneresis. Cum enim occultissimos filios suos Deus, nullis ad-
 uersitatibus, nullisque tribulationibus, & desolationibus contristare
 potest, vt pote ad omnia perferenda paratissimos, nisi duntaxat in his,
 quæ quandam obdurationem, & inuidenciam contra Deum eis inge-
 rere videntur, hinc est, quòd eisdem impugnationibus illos occultis-
 simo suo iudicio probare frequenter experitur, quibus nimirum in-
 tantum sedulè cruciantur, quòd beatus Augustin. & Bernardus, illo-
 rum pressuram infernali pœnalitati non inconuenienter assimilant.
 Tertio denique dolorem dolori Deus superaddens, illos tandem
 actualiter sinit persequi, despici, derideri, ac velut insanos, & obsessos
 reputari, etiam ab his, qui seculari honestate, probitate, scientia, &
 sanctitate præditi videantur. Qui profectò potissima talibus offendicu-
 la desolationis obijciunt instinctu diabolico, licet ipsis ignorantibus,
 Iob 3. & 4. prouocati. Sicut enim sanctus Iob à tribus amicis, qui venerant ad
 consolandum eum, scilicet instigante Satana, statim impetebatur ini-
 iustis correptionibus, falsis derisionibus, & nephandis detestatio-
 nibus, ita quòd (ipsis penè non aduertentibus) eorum charitatiua visita-
 tio verteretur in feralem desolationem, & domesticam impugnationem:

nema:

nem: sic isti talium desolatorum anxietates, & gestus singulares, peruersè quidem interpretantes, derident, & exprobrant, infamant, detrahunt: & illud præsumptuosè persequi non desinunt, quod veluti ignotum magis excusare, vel admirari, aut potius venerari debuerant, eò quòd vniuersa dubiosa, & ignota semper sunt ad partem meliorem interpretanda. Et ex his occulti Dei filij per omnia depurati, tandem ad hoc indissolubile vinculum felicitatis mortificationis attingunt, quod semper omnem desolationem, & nullam consolationem affectant, exemplo Christi dicentis illud Psalmistæ: *Improprium expectauit cor meum, & miseriam.* Et hoc est tertium signum veræ electionis, quo beatissimus Pater noster Franciscus artham æternæ felicitatis promeruit, cum post nimium dolorem oculorum, & capitis per dies quinquaginta, incredibilem quoque murium infestationem latissimè percellam à Domino tandem audiuit: *Gaude nunc Francisce, quia ad infinitum thesaurum æternæ vitæ tibi repositum, perfruedum ex nunc te inuestio. Præfens autem afflictio, & infirmitas tibi data est pro artha thesauri illius.*

Quarta vis animæ dicitur libertas arbitrij, quæ tunc à Deo perfectè trahitur, vnitur, & colligatur, cum quis omni proprietari, & propriæ optioni mori desiderat, vt sic voluntas eius in diuinum beneplacitum liquefacta penitus absorbeat. Et hæc est potissima libertas creature rationalis, diuina scilicet potiri voluntate: quia nimirum ab omni timore funditus absoluitur, & in quadam ineffabili securitate constituitur, Deo non seruiens amore præmij, vel timore supplicij, sed amore dilecti: quoniam omnis amor commodi, vel timor incommodi ab eo sublatus est. Sicque tandem ad hoc vinculum pertingit vnicordij, quòd si dilecto placuerit, etiam ipsam totalitatem infernalis penalitatis sine retractione cordis ob amorem eius libens sustineret, incessanter illud Dauidicum repetens: *Paratum cor meum Deus, paratum cor meum,* scilicet tam ad aduersa, quam ad prospera. Et hoc est quartum signum veræ electionis, quo scilicet Abraham liberalissimè filium offerens, amicus Dei meruit appellari, & audire Dominum dicentem: *Quia fecisti hanc rem, benedicens benedicam te, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cali.*

Quinta vis animæ, quæ & parti superiori conuenienter adscribitur, dicitur virtus amatiua superior: quæ tunc à Deo perfectè trahitur, vnitur, & colligatur, cum per flammam charitatem in sua perfectio-

Psalm. 62.
Electionis
diuinae si-
gnum III.

Libertas
arbitrij vt
trahatur à
Deo.

Psalm. 56.
& 107.
Electionis
diuinae si-
gnum IIII.
Genes. 22.

Vis amati-
ua animæ
vt trahatur
à Deo.

ne constituitur, ita quod nihil etiam in proximo diligat, nisi virtutes: nihil odiat, nisi peccatum: & hoc sine omni differentia personarum, ut non sit quis tam intimus sibi, in quo vitium palpet, vel diligat, aut eius familiaritatem exquirat, nisi in quantum profectus suus, vel illius requirat: nec tam aduersarius, in quo aut naturam, aut virtutes odiat, vel saltem ad eius salutem intepescat. Et hoc solum propter diuinum honorem & amorem, & proximorum salutem. *Diligite, inquit, inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos: & orate pro persequentibus & calumniantibus vos, ut sitis filii Altissimi.* Et iterum: *Ut sitis filii Patris vestri, qui solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super iustos & iniustos.* Ex quo vinculum indissolubilis effluit charitatis, quod eodem vultu & affectu dilectionis amicos & inimicos, notos & extraneos, benefactores & persecutores amplectitur. Quod quidem ab amore diuino purissimo pariter & intentissimo defluit, quem eadem hilaritate & affectuositate suscipit, vel in omnibus consolantem, aut in omnibus defolantem, quærens in singulis dilecti sui gratissimum beneplacitum. Et hoc est quintum signum electionis, quo felix illa Magdalena electa dinoscitur, dicente Domino: *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Et subdit: *Fides tuæ salutem fecit, vade in pace.* Vnde postmodum acta feruore dilectionis, omnem humanam conuersationem abhorruit, & in solitudinem solis amplexibus confouenda diuinis, deuota perrexit.

Matth. 5.
Luca 6.

Electio-
nis
diuinæ
signum V.
Luca 7.

Intellectus
animæ ut
erabatur à
Deo.

Philip. 3.

Electio-
nis
diuinæ
signum VI.

Sexta vis animæ dicitur intellectiua, quæ tunc à Deo perfecte trahitur, vnitur, & colligatur, cum eliminatis cunctis occupationibus, ac mentalibus discursibus, ad indaganda spiritalia & cælestia, mens ipsa continuis exercitijs, non quidem ex curiositate, vel propria oblectatione, sed ex spiritali feruore laborat, & ad inuestiganda occulta Dei consilia, ut illa perficiat: ad cognoscendum quoque secretissimas dæmonum insidias, & subtilissimas naturarum abductiones, ut illas rejiciat. Ex quibus tandem peruenire mereatur, ut cum Apostolo conuersans *in calis*, iam inferioribus in obliuionem traditis, peregrinas impresiones admittere nesciat, nisi quantum animarum salus exquirat, factus felicissimus ambidexter & speculum bifaciatum, in quo scilicet introuersionis & extrouersionis æqua promptitudo reluceat, ut patet plenius in tertiadecima industria. Et hoc est sextum signum electionis, quo Dauid, secundum cor Dei electus, erat eleganter insignitus, quia solius Spiritus sancti instinctu, sine omni exteriori ad-
mini-

miniculo, suam edidit prophetiam, & tam aperte, quod plus euangelizare videretur, quam prophetare.

Septima vis animæ dicitur memoratiua, vel nuda cogitatio, nos educens ad contemplationem supereminentem, prout videbitur inferiorius: quam qui veraciter adeptus fuerit, signum quoddam æternæ predestinationis, & manus æternæ fructus pragustauit. Quo scilicet Paulus electus, & ad supereminentem visionem admissus, fiducialiter ait: *Certus sum, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a Charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.*

Memoria
animæ ut
trahatur à
Deo.
Electionis
diuinæ si-
gnū V. I. I.
Rom. 8.

D. HENRICI HARPHII
THEOLOGIAE MYSTICAE,
LIBRI III.
PARS QUARTA.

De congrua preparatione vitæ contemplatiuæ & superessentialis.

Cap. XXVI.

AMICE ascende superius. Luca 14. Eia nunc viscerosis affectibus processum vitæ contemplatiuæ superessentialis prosequamur: in qua nimirum ipsius viatoris suprema fructio & communicatio diuinæ largitatis consistit. Vnde dicit Psalmista: *Beatus vir, cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde suo disposuit, in valle lachrymarum.* Statim enim subiungit: *Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus Deorum in Sion.* Sicut enim Angelorum agminibus nos inferendos & assimilandos manifesta tradit auctoritas, sic etiam secundum quod hic profecerimus veris virtutibus, ita illic iuxta mensuram perfectionis iungemur cælicis spiritibus, & hinc quoque plerumque subleuamur diuinis illuminationibus. Et quia contemplatio superessentialis diuinarum illuminationum arcem obtinet, ideo multos virtutum gradus & propria mortificationis ascensus peragere nos oportet, vt sic debitam preparationem, præuiam ad illam eminentissimam illuminationem percipiendam, nostra peregrinatio compleat. Licet enim quibusdam necdum debitam per-

Psalm. 83.

Kkkkk + scio